

O jaru, nemístné legraci a zradě

Přichází jaro a blíží se volby. Na ulici již brzo (pod laskavým dohledem teplého slunce) začnou velká a spanilá klání. Pluky krásných mladých blondýn s odhaleným pupíkem a trikem „ČSSD je sexy“ svedou boje s jejich odvěkými soupeři – brunetami s nepřiměřeně půvabným výstřihem v modrém triku ODS. Když mě políbí štěstěna, potkám i dosud nepolíbeného komunistického revolucionáře, jenž mě obohatí svým komplexním pohledem na svět, břítkou znalostí ekonomie a ještě k tomu autentickým svědectví o nebojácné antikapitalistické akci - plné dobrodružství, přírody a bratrství – obrana národa proti americkému brouku. Můžu chodit od východu do západu slunce mou milovanou matičkou stověžatou a díky tomuto předvolebnímu kolotoči budu mít o zábavu postaráno. A jelikož politické strany krize nezasáhla (poptávka po úplatcích se vyvíjí odlišně nežli křivky klasické ekonomie), tak se snad i zdarma najím. To není tak špatně strávený den. Ale jedno mi ke štěstí chybí. Strana, jakou bych mohl volit a nemusel bych se za to stydět. Parlamentní strany jsou jen lobbistické skupiny, náboženské či enviromentalistické sekty nebo v nejhorším případě nelegitimní přežitky totality. Mimo parlamentní spektrum je sice rozumných stran dost, ale čeho dosáhnou? Asi ničeho. Ale mohou reprezentovat můj názor a dokud se ony do parlamentu nedostanou, nic se nezmění. Jedno prase bude mít větší koryto, druhé menší a za čtyři roky si je opět vymění. Já odmítám být aktivním svědkem takového nedůstojného, nechutného a ohyzdného znásilňování našeho národa. Proto volím stranu, se kterou souhlasím, které věřím a za kterou se nemusím stydět, i kdyby jí volilo jen 1,6% voličů jako loni nebo i kdybych ji volil jenom já. Vím totiž, že jsem nezradil sám sebe ani demokracii. Proto volím Stranu Svobodných Občanů.

Vojtěch Rut
Osmileté gymnázium Buďánka
Pod Žvahovem 463
150 00 Praha 5